

Van verwarring naar verheldering: lokaal organiseren, centraal contracteren.

Sinds 2015 heerst er bij veel gemeenten en andere overheidsorganisaties onduidelijkheid over het verschil tussen het **organiseren** en het **contracteren** van hulp. Zij hebben vaak het beeld dat door op groter schaalniveau te contracteren, zij ruimte en mogelijkheden verliezen om zorg voor inwoners lokaal te organiseren. Zie ook het bericht in [Binnenlands Bestuur](#), waarin staat dat door het landelijk inkopen van specialistische jeugdhulp, de verbinding met lichtere zorgvormen en andere beleidsterreinen (onderwijs, veiligheid, sociale zekerheid, huisvesting, etc.) te zwaar onder druk komt te staan. Per definitie hoeft dit niet zo te zijn.

Het is belangrijk om te benadrukken dat het contracteren van hulp niet betekent dat de lokale organisatie van zorg wordt opgegeven. Wanneer een Jeugdzorgregio hulp **contracteert**, blijft het de gemeente zelf die de gecontracteerde hulp **organiseert**. De gemeente organiseert de nodige zorg op BSN-niveau op basis van lokale beleidskaders en in samenhang met andere sociale voorzieningen en beleidsterreinen zoals onderwijs, veiligheid en huisvesting. De professionele zorg die onderdeel uitmaakt van dit 'arrangement', wordt vervolgens namens het college van burgermeesters en wethouders besteld (feitelijke inkoop) bij een Jeugdhulpaanbieder. Er wordt dus lokaal ingekocht, vanuit een regionaal gecontracteerd aanbod.

Ons standpunt is daarom dat alle specialistische Jeugdhulp centraal moet worden gecontracteerd, net zoals de Jeugdhulp die al landelijk wordt gecontracteerd via het Landelijk Transitiearrangement (LTA). Eventuele verschillen tussen regio's kunnen worden opgelost door te werken met percelen waar nodig. Op deze manier kunnen we het aantal contracteringsprocedures significant verminderen, de regeldruk verlagen en zowel gemeenten als zorgaanbieders veel tijd en geld besparen.